

פנינים נפלאים ומתוקים על הפרשה

זרע שמשון

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקבל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.

נצבים - וילך תשפ"ג • גליון 257

תורת שמשון

באור פונת הפסוק 'את החיים ואת הטוב'

ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע (ל, טו): יש לדקדק לפי מה שמצינו בגמרא (תענית ה, ב) כשהיה מגפה ורעב ולא ידעו עבור מה להתפלל, אמר רבי שמואל בר נחמני שיתפללו על הרעב ואם יתקבל תפלתם יהיה להם גם חיים, כי כשהקב"ה נותן פרנסה, לאנשים חיים הוא נותנם ולא למתים. ולפי זה צריך להבין מפני

מה הצריך לכתב בפסוק 'ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב', די היה לכתב 'ראה נתתי לפניך את הטוב' וממילא נכלל בזה גם החיים, כי בודאי כשיתן ה' את הטוב, לאנשים חיים הוא נותנם.

ויש לומר, דהנה החוטא נקרא מת (ברכות יח, ב), והרשעים אין תפלתו נשמעת, וממילא אינו יכול להתפלל כלל לא על החיים ולא על הטוב כל זמן שהוא עדין רשע, ולזה נתפנו הפתוב לרמוז שבתחלה יחד עם תשובתו יבקש חיים והינו שלא יהיה נקרא מת, כי על ידי התשובה מתרפא וחוזר להקרא חי, ורק אז יוכל להתפלל שיבוא לו הטוב, כי כשיקרא חי תהיה תפלתו נשמעת, ומשום כן הקדים לומר 'ראה נתתי לפניך היום את החיים' שהכוונה לתשובה שעל ידה נקרא חי, ולאחר מכן יוכל לזכות לקבל גם את הטוב. (זרע שמשון' פרשתינו אות ה)

וכתב רבנו: תרץ אדוני אבי זלה"ה, עקר החדוש של הפסוק הוא לומר שעל האדם לבחור ללכת בדרך החיים, ואחר שיבחר בדרך החיים יסיע לו הקב"ה להוציא מחשבתו לפעל, כמו שאמרנו בגמרא (מכות י, ב) "בדרך שהאדם רוצה לילך בה, מוליכין אותו".

וזה מה שדקדק הפתוב לומר ובחרת בחיים, שעל האדם לבחור בדרך הטובה אפילו אם עדין אינו יכול לקיימה כראוי, ואחר שתבחר בכך יסיע לך השם יתברך בדרךך. (זרע שמשון' קינות אות ו)

פיון שלא נכנס משה לארץ ישראל המשיכו בני ישראל לעבד עבודה זרה

'ויאמר ה' אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבן ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו (לא טו): צריך עיון מה ענין מיתת משה עם עון עבודה זרה דמשמע שמיתתו גורמת להם שייעבדו עבודה זרה.

ויש לבאר לפי מה שמצינו בגמרא (ערכין לב:): שעזרא בקש רחמים ובטל את היצר הרע של עבודה זרה, אולם משה לא עשה כן מפני שלא היה לו את הזכות הגדולה של ארץ ישראל, ומשום כן לא היה לו יכלת לבקש על כך. ומבאר שבכדי לבטל את יצר הרע של עבודה

זרה, נצרך לזכות גדולה כמו זכות של ארץ ישראל, ואין זוכה לכך רק מי שנכנס לארץ ישראל. ובה מתבאר יפה, שהיה פונת השי"ת לומר למשה, שלפי שהנך שכב עם אבתיך וגו', והינו שאינך נכנס לארץ ישראל אלא אתה מת בחוץ לארץ כמו אבותיך, משום כן וקם העם הזה וזנה וגו', הינו דמשום כן אינך יכול לבטל את היצר הרע של עבודה זרה, וזה גורם שאחר מיתתך ימשיכו ישראל לעבד עבודה זרה. (זרע שמשון' פרשת וילך אות ב).

זרע שמשון

לומדים זרע שמשון וזוכים לישועה.

הספר שמחולל מלאות. אלמים נושעו בהבטחתו.

האדם צריך לבחור בדרך החיים אף אם עדין אינו יכול לקיים

'העידתי בכך היום את השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך' (ל, טו): כתב רבנו הזרע שמשון זלה"ה: העולם מקשים מה צורך לומר ובחרת בחיים, הרי דבר פשוט הוא שיבחר האדם בחיים ולא במוות?

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

זרפואה שלימה	זרפואה שלימה	זרפואה שלימה	זרפואה שלימה
חיה רייזל בת דינה	דבורה בת חנה איטה	ברוך צבי ניסים בן שושנה לאה	דניאל אורי בן רגינה מלכה
זרפואה שלימה והנחה מרובה וישועה גדולה בענין הבנות	זרפואה שלימה ובריאות איתנה	להצלחה ובריכה בכל העניינים ושפע בלי גבול	שיחה לבריכה והצלחה מייטא דשמיא בלי גבול ומורה בקיום שמו ופירות שיה וקיימה פסוקי נבחה

ברכת המחבר מתוך הקדמת הספר

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

הטעם שארץ ישראל נקראת ארץ שבעת עממין

ארץ ישראל נקראת תמיד 'ארץ שבעת עממין', לפי שבכניסתם בה ובהריגת יושביה, הכניעו ובטלו שבע כחות של קלפה, והורע כחה של הטמאה, שהיא השרש של כל השבעים אמות, והוכנה בלה לקדשה, ונתרבה קדשתה, הפך הטמאה שהיתה בה מתחלה. ומשום הכי, דוקא בארץ ישראל, המקום היה גורם להם נמי להנצל מושבע שמות שיש לו ליצר הרע, דהינו שבע כחות הטמאה שיש לו.

וז'הו שדיק קרא לומר (לא, כא) 'כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו, כלומר, אני יודע כח היצר שיש להם היום, שאי אפשר להם לבטלו, לפי שעדין לא נכנסו לארץ. אבל אין הכי נמי, שכאשר יכנסו לארץ יהיה להם כח לבטלו, אם היו רוצים.

וז'הו הטעם שהיה משה כל כך מתאוה לכנס לארץ ישראל, כדי לבטל היצר הרע דעבודה זרה, שצריך לזה זכות ארץ ישראל. (פרשת וילך אות ב)

הקדוש ברוך הוא מרבה לסלח אף על המצוה שהיה יכול לקיים בשעת העברה

כתב הרמ"ע (בספר עשרה מאמרות) בפרק כ"ב ממאמר חקור דין חלק א', שהעובר עברה שגוה בכפלים, האחד, מעשה העברה, והשני, שאלו נמלט ממנה, היא נחשב למצוה רבה, מלבד בטול מצוה אחרת שהיה אפשר לקיים באותה שעה, עכ"ל.

נמצא, שמי שחטא ונתחרט ושב בתשובה, הוא עושה עתה בתשובתו מה שהיה לו לעשות קדם שחטא, שמיד שבא לידו העברה, היה לו להמלט ממנה מתחלה, אבל עם כל זה, יש לו עדין שגגה והפסד מהמצוות אחרות שהיה יכול לקיים באותו זמן שעשה העברה, שמאלו אין לו ידיעה, ואינו יכול להתחרט מהן. ואף על פי כן, הקדוש ברוך הוא מוחל לו על הכל. ומשום הכי דיק שפיר לומר 'כי ירבה לסלוח', שלא די שישלח על גוף העברה, אלא אף על המצוות שהיה יכול לקיים בשעת העברה. (פרשת וילך אות ד)

באור נפלא בטעם ש'ישראל מתנועעים בלמוד התורה והמצוות

אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניו יחלכון (תהלים פט, טז). יש לדקדק, מהו 'יחלכון', דמה ענין הליכה עם האור.

ויש לומר, דשני חלקים יש באדם, גוף ונפש, ואם האדם הוא לפעמים עיף ויגע, הוא יושב ואינו הולך, אבל זו הישיבה היא למנוחת הגוף דוקא, שהרי חלק הנפש, דהינו חלק הרוחניות שבו, לעולם אינו יושב ואינו עיף. אם כן, לגבי הרוחניות שיהיה לשון הליכה, שלעולם הולך ומתרחב.

וז'הו הטעם ש'ישראל מתנועעים בלמוד התורה והמצוות, לפי שחלק הרוחניות לעולם אינו נח, כמו הנר כשהיא דולקת לעולם היא מתנועעת והולכת. (פרשת וילך אות ח)

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש - הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ז תמוז תק"ג

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: (לא, א)

מקשה רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה, שתי קשיות: א. צריך לדעת להיכן הלה, וינתן תרגום שהלה למשכן בית אלפנא. והמפרשים אמרו (עיין רמב"ן ורבנו בחיי) שהלה ממחנה לוייה למחנה ישראל באדם הנפטר מחברו, והפתיב סתום הוא, ואין ממנו הכר לאחד מהדרכים. ב. עוד צריך לדעת מי העיר את רוח משה לדעת שמלאו ימיו ושנותיו, והלא אמרו בגמרא (שבת ל, א) שאין מודיעין לאדם ימיו ושנותיו, ומי הודיעו למשה?

ומבאר רבנו זלה"ה, על פי דברי הז'הר הקדוש (ה"א דף ריה, א) שאמרו כי ארבעים יום קדם הפטירה נשמת האדם הולכת ממנו, באמרו (שיר השירים ד, ו) 'ונסו הצללים', ומבקרת מקום חנייתה במקום עליון, והצדיקים יפירו בדבר, וצא ולמד מרבי שמעון בר יוחאי שהפיר ברבי יצחק באמור בספר הז'הר (שם). ואמרו עוד כי השמות שיש לישראל הם שמות הנשמות.

ולפי זה יבאר, מה שאמרה התורה "וילך משה" - פרוש רוח החיים שבו שתקרא משה, הלקח כסדר הרגיל למי שמגיע קצו, וכנה לנפשו לשון זכר, כי הוא סימן לגדל הנפש כשתהיה במדרגת זכר, והודיע הפתיב במה שאמר 'וידבר את' וגו', שהרגיש בהליכתה והפיר שהגיע קצו ביום ההוא, באמרו 'בן מאה וגו' אנכי היום', ואמרו ז"ל (סוטה יג, ב) היום מלאו ימי ושנותי.

ואם תאמר מנין ידע משה בדיוק יום המיתה. ויש לומר שהלא אמרו ז"ל כי מיום שינוסו הצללים עד יום המיתה הם ארבעים יום, ומי יודע הדברים יותר ממושה, ומתוך כך השכיל וידע יום קצו, והפכה כזו משגת היא לגדולי עולם.

